

Men og Jesus
og hans Disciple var budne til Broluppel. Joh. 2, 2.

Egteskabet er Menneſkeſamfundets Grundbold. Gud lagde denne Grundbold allerede ved Stabelſen, før Synden kom ind i Verden. Egteskabet er derfor en Stand, ſom er Gud velbeholdelig og af ham velſignet. Synden fordærvede Guds Bærf. Djævelen læger paa alle Raader at ødelægge Hjemmet. Han læger at hindre Grundlaggen af kristne Hjem. Og de Hjem, ſom er kristelige, læger han at forſturre og gjøre ukristelige. Derfor er det vor hellige Pligt at holde et vaagant Øie med vore kristelige Hjem, at ikke Feiltenen ſkal komme ind og ødelægge dem.

Men, spørger du, hvilke Hjem er kristelige? Ikke alle Hjem er det. Ikke eiobert Hjem, hvor der i det Ødre herſker Fred og god Forſtaeſe. Der alle Hjem, ſom i det Ødre ignes at være det, kristelige, da vilde det være en let Sag. Selv om Væneue er ledige og ærer Forældrene, ſaa er det ikke dermed afgjort, at Hjemmet er kristeligt. Vedvarende ved vi, at allefer ofte er det ſaa, at Hjem, hvor Mand og Kustru lever i Fred og god Forſtaeſe med hinanden, ſaa er de dog ukristelige.

Naar Talen er om et kristeligt Hjem, ſaa ſkal vi komme ihu, at der er kun en Ting, ſom gjør det til et ſaadt. Ikke Velſtand ligefnaldt ſom Fattigdom gjør det til et ſaadt Hjem. Mange ſynes at mene, at hvis man er fattige, ſaa er man kristne; andre mener, at det kan man kun være, naar der er godt Udſomme eller Velſtand. Viſe Ting har i ſig ſelv intet at gjøre med Sagen.

Et Hjem er et kristeligt Hjem alene da, naar Jesus er Hjemmets Hædergjæft. Der, hvor Jesus eiles og hvor man i Troen holder ſig til ham og hans Ord, er Hjemmet et i Sandhed kristeligt Hjem. Der kan det med Sandhed ſiges, at Kristi Kjærlighed tvinger mig.

Et ſaadt Hjem er det bedste Hjem. Der kan man ſige: Og Jesus og hans Disciple var budne.

Men ſelv om et Hjem er et ſaadt, hvor Jesus bor med ſin Raade og Kjærlighed, ſaa man man ikke tro

det, at da er der ikke mere Strid. Der er vel ikke noget Hjem, ſom er mere mangelfuldt og hvor det er ſaa let at finde Feil ved, ſom det kristelige Hjem. Dette er ſaa, fordi Satan raser mod det, og fordi de kristne ikke er fuldkomne, men kun ſtræbelige Menneſker, ja, arme Syndere. Men fordi de er kristne ſtrider og kæmper de mod Synden.

Ja, fordi Jesus er Hjemmets store Gæst, derfor er det ham velbehageligt, tiltrøds for alle Stræbeligheder og Ufuldkomnheder. Han vil i Raade, fordi han har med ſit Blod forløst os fra Synd, Død og Djævel, store og lede den kristne, ſaa Hjemmet ſkal vedvare at være hans Herberge. Satan læger iſær at forſturre vore kristelige Hjem. Kunde han kun, vilde han gjøre alle vore Hjem til et Sydens Sodoma og Gomorra.

Det er ikke at undres over, at der vedvarende ſaa ofte er Misforſtaaelse, ja endog Trætte. Satan ved det, at det er en af de letteſte Raader at ſaa forføret de kristne.

Men tab ikke Modet, du kristne Mand og Kustru, ſelv om det ofte ſer mørkt ud, og Sorgens og Prøvelſens mørke Sky udeſtrænger Jesu Kjærligheds Straaler. Glem det ikke: Jesu Kjærlighed er altid den ſamme. Han glemmer dig ikke. Han vil gjøre Prøvelſens Band til Glædens Bin.

Se paa de kristne Hjem. I Adams Hjem var der en Brodermorder Kain. I Noas Hjem en Ham. I Davids Hjem en Oprører. I Jakobs Hjem var der den ſærgeligſte Trædragt og Trætte Brødrene imellem. Ja, hodedet mod Josef blev ſaa stort, at de ſolgte ham ſom Slave. Ja, ſelv blandt Jesu egen Discipelskole, var der en Judas Iſkariot.

Men fordi Guds Ord ſik raade, ſaa vendte Gud det i alle diſe Hjem til Velſignelse for de Troende. I Abels Sted ſik Adam og Eva Seth, Josef blev Redſkab i Guds Haand at holde mange ilde.

Lad ikke Modet, i Fædre og Mødre, ſelv om det ſer ud ſom om Hjemmet forſeiler ſit Raal. Lad Jesus være eders daglige Gæst. Lad ham være Hjemmets Grundbold.

Ja, Gud give, at vore Hjem maa være kristelige, at vi ikke maa tabe Modet, ſelv om der er mange, ſom

badler os og finder Feil. Vi kan med Paulus ſige: „Jeg formaar alt i Kristus, ſom gjør mig ſterk.“

I Hus og Hjem, hvor Mand og Kvinde ſammen et gudfrøgtigt Liv med Børn i Lugt og Være, der lever mangen lykſom Dag, der vil hos dem med Velbehag den Herre Kristus være.

O.

Luise Scheppler.

(En gudfrøgtig og tro Tjeneste pige.)*

Efterſom enhver har ſaaet en Raadegæve, ſaa tjener hverandre dermed ſom gode Huſholdere over Guds mangelſags Raade. I Petr. 4, 10.

Hun ofrede min Tjeneste og var min Tjeneste ikke blot ſin Tid og ſine Gæver, men ogsaa ſin egen Verſon og ſin Helbred. Oberlin.

Naar du, Kjære Læſerinde, vil høre fortælle om en ſaadan from og tro Tjeneste, ſaa læs og til en Del 10 Timers Reife fra Straſsburg, ſom danner Grundſten mellem Voſtringen og Elſaß og, indeluttet af hele Øjerg og Skove, indeholder 13 venlige Vandløber i 3 Kirkefogne.

Dette er Stendalen (das Steintal), hvis Navn har en god Klang i Guds Rige, fordi Jader Oberlin virkede der ſom et tro Kristi Bilde i 59 Aar og ved ſin altovervindende Tro og opſiede Kjærlighed omſkabte Dølen og dens Beboere og nedad over de øde Markler og de udyrkede Hjerter den guddommelige Raadet Dag.

*) Om dennes Herrens Tjenesteinde var hidtil foruden hendes Navn blot lidet kendt. Diſe Meddelelſer ſkyldes for ſiſte Dele en Datter af Preſten Oberlin og indeholder den uſminlede Sandhed. Der gives mange Levenſbeſkrivelſer af helſtaende Mand og Kvinder, men ſaa af Tjenestepiger, hvem det var forandret at diſe ſaa velſignedeſdigt ſom Luise Scheppler, den fromme og tro Tjenestepige.

fordi Sjælehyrderne, værdige Efterfølgere af Stendalens Apoftef (ſom Oberlin med Nettle kaldes) trofelig fortalte hans Bærf og ſtaa i broderlig Forening med Fabrikkerne, af hvis Arbeide diſe Egnes jordliſke Brød vindes, og med dem udført drive Guds Gjerning.

Naar vi veſterfor Straſsburg nærmer os Vogerne ſaa gjennebandrer vi et venligt Landskab, hvor Preuſchen flyder igennem, i Baggrunden ſtride vi over en liden Bæk, ſom fra denne Side danner Stendalens Grundſte. Vi hilſte iſt Rothau med ſine Spindeanſtalter og Jernſtæberier, naar ſnort den venlige Preſtegaard og vandrer opover en Bakke til Fouday, ſom ikke pranger med ſtorartede Fabrikbygninger, men dog driver en god Induſtri. Vaandover, hvilket den enformige Rod fra Waerſtolen i alle Huſe tilſkyndgiver. Ved Siden af Landskabens Kirke er Kirkegaarden, i hvis Midte foran Kirkeporten ligger en Sten med franſk Indſkrift bedækket en Grav. Paa Jernforſetts Krue ved Foudenden er Ravnene: „Mama Oberlin“ indſkrevet; ved Siden af denne Grav læſe vi paa et andet Kors: „Luise Scheppler.“

Om denne Luise Scheppler, ikke om Jader Oberlin, vil vi fortælle. Dog maa Oberlins Navn nævnes; thi uden ham vilde Luise ikke være Heden til det, hun var. Begge tjente hinanden, enhver med den modtagne Gave, ſom de gode Huſholdere over Guds mangelſags Raade, og deres ved Siden af hinanden liggende Grave minde os om de Ord 2 Sam. 1, 23: „effellige og liflige i deres Liv bleve de dog ikke adſkilt i deres Død.“ Oberlin var en tro Herrens Tjener, værdiget af ſin himmelſke Reſter til i hans Navn at gjøre ſtore Gjerninger. Luise var hans fromme og tro Tjenesteinde, om hvem vi diſnok ikke kunne fortælle Handlinger, der gjør et Navn beramt i Verden, men ſom med et ſtille Mariasind forenebe Mariadød og ikkandt Stendalens Helgjæstere ikke indtager den laveste Plads.

Luise Scheppler blev født den 4de November 1763 i Belleforſe i en fattig Bondefamilie. Denne Lands-

by er Amey til Walbach, hvor Fader Oberlin virkede. Dengang saa det i enhver Hensende meget sørgeligt ud i disse Egne. Tredveaarskrigen havde for 130 Aar siden tungt hjemført dem; længe efter Fredsslutningen dros betvæbnede Kæmpehaandter her deres Uværet, en stærkkelig Pest rasede der i 5 Aar, fra 1615-1650, saa at i Aaret 1651 kun en eneste Kvinde med sin 7-aarige Datter skal have døet i Housdag; hun skal oftere have ofruet og derefter forbrændt det i Gymsen frodig vorende Stovs, for at tilintetgjøre de mange Slanger deri. Efterhaanden befolkede Indvaanere fra de smilgrunde Steder denne Egn; alligevel taltes der i 1700 næppe 80 Familier i hele Stendalen. Deres Elendighed og Bauksindighed var lige stor. De var flodt i smudslige Pjalter. Deres Sprog var et for hver Fremmed uforstaaeligt Maudervæss. Deres Sæder var raa, den stærkeres Ret herskede; ganske vedvarende Udsigtigheder adskilte hele Familier og førte ofte til blodige Udbænd. Efter Beskændelse var de Lutheraneer; men Kristendommens g u d d o m melige Sandheder var dem aldeles ubekendte.

Alandt dette vilde, ofte til Hungerens fattige Folk, som i sit dengang blot med Sloss overgroede Sjæl kummerlig ernærede sig af den taervelige Maudst, af Skovvædet og vilde Været, havde Gud udseet sig Folk, og sendte i Aaret 1750 til det som Værsten i Sandhed apostolisk Maud ved Kavn Studer, hvem det skaffels Folks Rød gif meget til Hjerte, og som tillige indsaa, at han først maatte indvise paa Ungdommen for at ophjælpe de Vædre. Han besøgte snart efter sin Embedsforordelse Skolen i Walbach. Man lærte ham ind i en elendig Gætte, hvor en stor Klange Værn sad sammenpressede og gjorde megen Værn. Værsten Studer spurgte efter Skolelæreren; man viste ham en udlevet Elding, som i Værets Baggrund laa i Sengen.

„Er I Skolelæreren?“ „Ja, Hr. Pastor.“ — „Nu, hvad lærer I de Børnene?“ „Intet!“ — „Hvorfor da ikke?“ — „Hjære Hr. Pastor, jeg ved selv intet.“ — „Hvortledes har det sig da, at man har gjort Eder til Skolelærere?“ — „Al, je, Hr. Pastor, jeg var i mange Aar Sognets Svinelærde; og da jeg er gammel og kraftløs til denne Tjeneste, saa har man affat mig og paalagt mig at røgte Børnene.“ Saaledes saa det ogsaa ud i de andre Skoler. 17 Aar senere, da Oberlin blev Præst det, var det vel noget bedre i Stendalens Skoler, men naturligvis ikke videre godt, og det blev ogsaa for ham meget at gøre. Det kostede ham manegaarig Umage blot at finde unge Folk, som

var villige til at lade sig uddanne til Skolelærertjenesten, fordi dette kald var sunket ned under Herdestanden og hos Stendalens ærlige Beboere gjaldt for værdigt, hvorfor næsten ingen Fæder vilde tillade sin Søn denne Beskilling. Efter at da med stor Bænkelse ordentlige Unglinger var uddannede, behøvedes atter meget Arbejde for at formaa Forældrene til at sende Børnene i Skolen og at bringe dem Kost og Klid.

Dag det lykkedes med Herrens Hjælp; efter saa Aar havde hver Menighed i Stendalen sin Været, sin Skole, og sine flittige Disciple. Men Fader Oberlin søgte vel, at til den opværende Slægts Dannelse endnu noget manglede, nemlig Værets Opdragelse. Disse vorede op uden det ringeste Begreb om skindeligt Arbejde og gjennemtreffede i de Timer, de ikke havde at tilbringe i Skolen, i vild Vediggang i Skove og Dale, Strifning, Sving og Udbedring af Klæder var dengang overhovedet ubekendt i Stendalen. Ubekendt med alt, som bringer Orden og Glæde i Huset, og hvorved Kvinden viser sig sit guddommelige Kald som Husfru og Moder værdig og gjør Livet behageligt for Manden, forsaunte dengang Stendalens Beboerinder sit Husvæsen og hortslede Dagene i Vediggang.

Oberlin angreb dette Onde ved Huden. Han dannede ved sin trosfaste Kærligheds Hjælp Væretinder og indrettede ganske paa egen Beskændelse, rummelige Sale i hver Menighed til saakaldte Striffeskoler.

En simpel Pige, den sønnevante Louise Scheppler, var herved den Gudsmands flittige Medhjælper. Fra sin Værdom havde hun vaft hans Opmerksomhed ved sin Villighed og sin hjertelige Hærlighed for til smaa Børn, og i sit 15de Aar lærde hun som Tjenestepige træde ind i Væstegaarden, som hun for stedse med stor Væretfugt havde besøgt. Fader Oberlin fandt snart i hende, hvad han behøvede for sine Striffeskoler, og Louise søgte sig lykkelig ved under hans Vejledning at kunne hellige Herren sine Kræfter i sit Arbejde for Menighedens smaa Børn og i den hære Sjølsfærers Husboldning.

Disse Skoler, først blot Striffeskoler, var de første Smaabørns-Opdragelsesanstalter i Europa. Fra Stendalen blev denne Indretning forplantet til England og derfra igjen til Frankrige, og vriset uden Ret som en Udsindelse af det 19de Aarhundrede, hvortil dette kan være Folk. I samme Næve de ubemidlede Folks Børn uden Betaling passede, medens Forældrene forrettede deres Arbejde i Skov og Mark. De mindste Børn betragtede de Vædder og

legede, de større spandt, striffede og fædede, og Opdragerinden fortalte dem allelags, hære vjællige Historier, lærte dem skønne Salmer, underroste dem i Syroglærens Begyndelsesgrunde, aabnede deres Hjerte for Religionens Indtryk og førte de unge Sjæle ved Ven og Fæder, ved deres Indtrædelse i Værdom, hen til Gud og Hælleren.

I en saadan Skole var den hærellige Louise paa sit rette Sted; som hun var ingen af Hællereinderne sin Gjerning voren. Ingen vidste saa fattigt, som hun og levende at fortælle de skønne Historier om Værdommen, den hære Jesus Kristus, ingen virdede hære indtrængende og velsignelsesrigt paa de Smaa hære for Gud som Opdt modtagelige Hjerte. Naar da om Aftenens Skoletimerne var endt, Værdom var gaaet hjem og Louise havde forværet sig om, at ingen af dem hære omkring paa Gaden, da var hun i Fæder Oberlins Hus den simple beskæftede Tjenestepige, Husbolderessen, de 7 Værn Opdragerinde, som Fru Oberlin ved sin Hjemgang i Aaret 1783 havde efterladt sin Væretfælle, og som alle ved trosfast hærellighed stullede sig til hære som til en Moder. Ved Louises Orden og Sparksomhed, hvor med hun befriede Fader Oberlin fra alle smaalige Husboldningsforer, blev det hære muligt at hære for Menigheden det, som var, og at virdte alt det Gode, som Herren lod hære ved ham, og som ofte grundfælle til det Vidunderlige og Utrolige.

Vi har forhen berørt den Elendighed i legentlig og aandelig Hæseende, som ved Oberlins Embedsforordelse var udbredt over Stendalen. Oberlin lagde sig denne Rød meget paa Hjerte. Ved Ven til Gud lagde han Haand paa Været og arbejdede, som længe det var Dag for ham, paa den hære betvæde Hærdtæmelige og evige Vel. Han sønderflog med det guddommelige Orde Sammen den Væretforde, som hære om hans Sognbørns Hjerte; den lærer og utragbare Nordvædet gjordes være vird og den himmelle Sæd strædes deri; han rettede Været fra Værdom opad til Himmelen og indværettede i Hjertene Troen paa Evangeliet Sandheder, Hærligheden, som hære sin Udgang fra den evige Hærligheds-Kilde og atter lærer tilbage dertil, og det hære Haand paa alle guddommelige Forfættellers Udsædelse, og hære hære selv for alle som et Uværet om hans indre Troeslin. Ikke mindre har Oberlin Omfæng for sine Sognfolks hærellige Vel; med sine egne Hænder gav han dem Alidens og Arbejdsomhedens Gympel; hære søjede og grævede med dem; hære

dem at anlægge bedre Væle, at udværette Koradler, at spænge Klipper; hære indførte Kjøkkenarternes Dæretning hære dem, lærte dem at forædle deres vilde Frugter; at anlægge bedre Eng, at forbedre Hæretjælden; hære sendte paa egen Beskændelse unge Folk til Hæretjælden for at lære Hæretjælden, som i Stendalen var aldeles ubekendt, og derpaa førte sig ind i deres Hjemstavn. Han drog nogle Erhvervsgræne dæretten og med dem nogle ligefædende Hæretjædder, som ligeledes havde Hjerte for det skaffels Folks Vel og Vel, og hære Kæretjædder endnu til vor Tid er væddelene med at virdte i Oberlins Hærd.

Ved sine medicinske Kundskaber tilværettede Oberlin en hære Sogepæle; for hans Tid var Apothek og Været ubekendt i Stendalen; Væretjædder med Uværetjædder var Uværetjædder, som hære virdte borttog den Sogepæle end Sogepælden. Oberlin oprettede i sit Hus et Apothek for sine Sogepæle og leverede Sogepæle uden Betaling. Han var Været, Chirurg og Kæretjædder. Han lod et ung Menighed fra Stendalen studere Medicin i Stræretjædder og uddannede Sogepæle, hære hære paa egen Beskændelse til de Sogepæle sendte rundt i Sogepæle. Han grundede et Folkeskole af gode, nyttige Været, anlagde Hæretjædder- og Sogepæle og være ved alle disse Indretninger mungen Familie ud af deres tidligere Hæretjædder. Dertil var Oberlins Hus et Hæretjædder, som var været for hære Klæretjædder; Hæretjædder og Klæretjædder forlod det aldeles uden Hæretjædder og Trøst; mangt et ubekendte Hæretjædder mellem Hæretjædder, Været og Stræretjædder blev hære i hans Hus, mungen Trøst blev hære mangt et Hæretjædder forsonet, og da den værdige Elding indgik til Herrens Været, begæret jure end 300 Familier hære som en Væretjædder og Fæder.

Saaledes virdede Oberlin som en hære Herrens Hæretjædder i 59 Aar i Stendalen. I 48 Aar fra 1778 indtil hans Død i Aaret 1826, stod Louise ved den værdige Gudsmands Side og hære hære med Haand og Trædet ved hans Hæretjædder. I meget Gødt og velsignelsesrigt blev virdværet og paabekendte af hære. Louise Scheppler var Oberlins Hæretjædder, hans Hæretjædder, den Hæretjædder, som hære hære ofte sendte til de været og hære Søtler, hære Trøst og Hæretjædder behøvedes. Han bragte de Trængende til alle Tider, hære Kost og Dag, Episte, Hæretjædder, Sogepæle og Guds Ord Trøst. I alle Hæretjædder hære hære hære; hære var væretjædder afholdt og æret; til 87 Børn i Menigheden stod hære Fæder, og de Fædderbreve, som hære efter Skil og Væretjædder til Fædderjædder, opbeværet endnu hære

Dag idag af mange Familier i Sten- dalen som Sælligheds og Bæree alle den Troes og Hjerteligheds Præg, som bejlede den fromme Siverinde.

Alt dette gjorde Louise med den hjerteligste hengivenhed og den største Uegensomtighed; hun modtog aldrig den ringeste Betaling eller Godtgjel- selle for en Møjsighed eller et Arbej- de. Tvertimod, hun gjorde alt, som om dermed den stærke Binding var forbunden for hende. Endog i sin Sushonds Hus tog hun ikke imod nogen Vøn, efter at Fru Oberlin var død. Oberlin vilde ikke tillade dette, og bad hende flere Gange indstændig om at tage imod, hvad rimelig tilkom hende. Men Louise blev da altid meget bedrøvet og skrev engang følgende Linjer:

Autuar 1793

Hjære og æmtfølsende Fader!

Tillad mig, at jeg ved Fædets Be- gundelse begjærer en Raade af Dem, efter hvilken jeg allerede længe træg- ter. Da jeg nu staar ganske fri, da jeg nu ikke mere har at bære sin Fader og hans Skuld, saa beder jeg Dem, hjære Fader, negt mig ikke den Raade, ganske at antage mig som De- res Barn; giv mig i Fremtiden ikke den ringeste Vøn. Da De i alt behand- ler mig som Deres Barn, søfter jeg ogsaa at være det i saa Henseende; jeg behøver lidet til mit legentlige Underhold; hvad der kan fornødelige nogle smaa Udgifter er Klæder, Strømper og Træks, og naar jeg be- høver saadanne, skal jeg sige det til Dem som et Barn til sin Fader. O, jeg beder Dem, hjære Fader, tilstaa mig denne Raade og ansæ mig som De- res tro og hengivne Barn.

Louise".

Oberlin vilde aldeles ikke gaa ind paa det Forslag, ikke at give Louise noget Bederlag for hendes tro Tjen- ste og træde at turde anvende en Vist, for dog fra Tid til anden at lade nogle Penge tilkomme hende. I den Henseende lod han, som om det kom fra en Ven i Straßburg, med Post sende en Pengesum med Louises Adresse. Denne gjættede snart Sagens Sam- menhæng og tog ikke imod Pengene, men skrev et nyt Brev til sin Sushond i Sagens Anledning. Det lod saaledes:

Hjære Fader!

Saa vil De altsaa betage mig den eneste Fornælelse, som jeg endnu har- de, den, at tillade Dem min skuldige Tjeneste uden at modtage Betaling derfor. Jeg var altsaa endnu langt fjernet fra det Hus, jeg havde fore- sat mig, naar jeg endnu fremdeles skal modtage Vøn af Dem, hvilket, hver Gang det skeer, bragte mig Hjerte til at bløde. O, det valder mig me- gen Bekymring, men det synes mig,

hjære Fader, at De ikke fortaar, hvad jeg løser for Dem, ei heller er jeg istand til at udtrække det for Dem. Det er dog haardt at elske af Hjertet, uden at turde vise det i Bjerningen.

Jeg er med meget beklæmt Hjerte Deres hengivne Louise".

Den tro, fromme Tjenerinde, han- de vist ikke Grund til at tvile om Fa- der Oberlins Hengivenhed, thi hun var delagtig i hans hele Særlighed og oget af ham som hans egne Værn. Disse var hende ligeledes hengivne med den hjerteligste Hjertelighed. Lou- ise var et Barn af Familien, hun delte dens Glæder og Sorger, hun plej- de de Børn og Tænde, og da Fader Oberlin efter et ligesaa mottommeligt som velgjællende Liv var hensovet, da hans trætte Slægtelie saa afføret antrængt af hans Hjære, og Louise vel søgte, at hun i ham havde tabt en Fader, som fra hendes tidlige Barn- dom var hende alt, da gred hun vel høit, men raakte dog med himmelsk Glæde i Hullet:

„O, salige Dag, velgjøede Stund.“ (Fortf.)

Carlo A. Sperati.

Dirigenten for Luther College Con- cert Band i Chicago.

Professor Carlo A. Sperati ved Luther College, Ill., har været i Chi- cago nogle Dage for at arrangere en Concert, som Luther College Concert Band ogter at give her til Aarsen paa Gjemmenreise til Norge, hvor Korpset jo efter Indbudelse skal gaa Turne i Jubilæumsåret. Sperati fortæller, at Korpset an- tændelig kommer til at koncertere i Chicago den 1ste eller 2den Mai. Der skal ogsaa koncerteres undervejs fra Toronto til Chicago samt i New York den 1de Mai ligesom det ogsaa er Meningen at give koncerter paa Tilbagevejen.

Korpset tæller 61 Mand og har et Repertoire paa mellem 200 og 300 Numre. Heruden Professor Sperati medfører den norske Sushonds Lie- formand, Professor G. K. Preus, Mrs. Sperati og Pastor Lingsstad og Sushon, Pastor Lingsstad bliver Turneens Sekretær. Fra Chicago foregaa Reisen med Getrag til New York, hvorefter Strøgen finder Sted med Rockefellers den 3de Mai. Get- ratoget har Plads til 100 og an- gaaende Plads opløser Prof. Sperati, at man kan sikre sig Billet ved at hen- vende sig til ham hjaertst muligt.

Luther College Concert Band blev stiftet 1878. Det bestod da af 11 Medlemmer foruden Dirigenten. Sin første offentlige koncert afholdt Korpset Defrationsdagen det føl-

gende Aar og bestode Paaførmelse hos Publikum allerede fra Begyndel- sen af. Det første Aar var et af Korpsets Medlemmer Instruktør. Dets første fast ansatte Lærer var Professor Galdor Hanson, under hvis Ledelse det gjorde overordentlige Fremfærdt. Det var ogsaa i hans Tid, at alle Skolens Sang- og Musik- foreninger stiftet sig sammen til en Organisation under Navn af Luther College Music Union.

Siden Carlo A. Sperati i 1905 ansattes som Korpsets Instruktør, har det vundet Anerkjendelse vidt og bredt. I Sommerferien har det gjort Kon- certreiser af længere eller kortere Va- righed og har bl. a. været to Gange til Stillehaavskysten, i 1906 og 1911. Paa den sidstnævnte Tur afholdtes koncerter i 7 Stater i Nordvesten. Det afholder flere koncerter i Skole- aarets Løb og gaar ofte i Parade- forenet med „Second Band“, et Mu- sikkorps, som forbereder de unge til Korpset, danner det det saakaldte Lu- ther College Greater Band, som tæller over 100 Medlemmer. Defrations- dagen 1913 paradere de saaledes Greater Band med 110 Mand.

Carlo Sperati er en Søn af An- pælmester Paolo Sperati, som for 30 Aar tilbage var saa vel kendt i Kor- pes Band, og tilhørte en gammel musikalsk Slægt. Som udergange- rede fra Luther College i 1888 og fra Luther Theological Seminary i 1891. Efter at have virket som Prest i 14 Aar, som han i 1905 til- bage til Luther College, hvor han nu i 8 Aar er, da meget held har været Instruktør for Luther College Concert Band.

Professor Sperati var under Op- holdet her Gæst hos Pastor Wald- stad ved Kantastirken.

(Skandinaben).

Populære Strejftog med vor Tids Sætra.

Et andet Naturrens Vidnesbyrd.

Førrige Gang, hjære Læser, traadte vi blot hen til Verden, lade os seie gred at se, at den er til og betragtede ganske løselig, hvad den er, nemlig et Kunstværk, hvor Alt er i den Høieste Harmoni. Allerede paa dette mere herne Punkt herte vi Naturen tilraade os det megtige Vidnesbyrd: Der er en Gud, evig, almægtig, en alvís Forhaand, som har dannet mig. Nu vilde vi derimod alere et lidet Skridt ind i den. Paa denne Vandrang vil det, saasandt som vi ikke ere døde eller i Branghed til- støppe Drene, fra alle Sider med tus- inde Stemmer blive roabt os imøde: Ja, sandelig! Der er en evig, al-

megetig, alvís Gud, en Gud fuld af Hjertelighed og Bødded.

Derfor du spædler omkring i en Stov, hvor en megtig Storm har omsvævet Træerne og klaget dem ud over Jorden i en uordentlig Vælde, da vil du sige: Det er tilfældigt, at dette Træ ligger her, det andet der. Dermed vil du udtale: Her har in- gen Forhaand været virksom, som med Overlag, Hensigt og efter en bestemt Plan har lagt Træerne sa- ledes, men Alt er alene en Virkning af en blind Naturkraft. Du gaar en anden Gang i en Stov, og ser, hvor- ledes et Antal Træer ere staaene lige lange, omhyggeligt afborte, lagte nøiagtig i Række og lødte fast sam- men, saa de danne en Væg. I sam- me Sted vil du sige: Her har en tænksom Forhaand været virksom, her er det handlet med Overlag, Beregning og efter en bestemt Plan. Og intet Menneche vil kun- ne bringe dig bort fra denne Over- bevisning. Gjør nu ligesaa naar du med mig løfter et Blik ind i Natu- ren! (Vi følge her Nelson.)

Guad det omringer os er Væsten? Du ved, at Væsten maa indaandes af vore Lunger, derom vi skulle leve. I næste Sted vil vi indblyd- tid eller en Del af denne Væst. Men denne her i Lungen undergaaet en saadan Forandring, at vi skaffes maatte de, derom vi paant vil- indaande den. Hvorfor kommer det da, at Atmosfæren der, hvor Man- ge leve sammen, ikke bliver saaledes forgiftet ved den udmandede Luft, at den bringer Døden? Dette hindres ved en simpel Ordning. Den udmæ- dede Luft er lidt tungere end den vi indaande. Derfor maa den straks senke sig til Jorden. Saa gaar det i et høit Rummer. Den opstiger alle- Reoner i Vunden for at kunne end- nu dybere ned, og gaar tilsidst ud af Døren, for at blive indtaget af Plan- terne som Kæring. I dens Sted trænger udenfra og ovenfra en lette- re Luft ind, som Planterne udmæde. Hvor mange Tusinde Mennecher maatte ikke omkomme, dersom ikke denne Ordning var truffen! Er det ikke tegn paa, at en overlegen Hand har indrettet Luftarterne saaledes. I modsat Fald maatte det være sket ved et rent Tilfælde. Og da maatte Mennechets Liv og dets vigtige Op- gaver være afhængige af en Tilfæl- dighed! Er det tænkeligt?

Lad os betragte Jordoverfladen? Du ved at mange Ting meget vanske- ligt, andre meget let forbinde sig med Vand. Sint er Tilfældet f. Ex. med Svovl, dette med Sukker. Jord- bunden, paa hvilken vi gaa, er imid- lertid hverken lig det ene eller det andet. Den er af Middelart. Den (Fortf. paa Side 6.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeskrift udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

All bedrørende Redaktionen af Pacific Herald må heretter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Abresje: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald må sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenternes ikke for Bladet regelmæssig og derfor ikke Datsen paa Adresselappen er forsvundet bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger paa—

Abresjeforandring.

Advarsel paa den "nye Kap" og Begjæring om at skifte Bladet.

Ligeledes tager det to Uger før end en ny Abonnent kan få Bladet.

Naar Abresjeforandring forlanges, bedes at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforståelse og Forbæreri bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Konfirmand i Forskab.

Kjære Læser.

Da kan gjøre os og dine Raboer en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Smaafortællinger og korte kirkelige Ryheder fra vore Menigheder og Indremissionsfelter i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vor Synmission i Seattle, Smandsmission i San Francisco, Barnehjemmet i Parkland og Alderdomshjemmet i Stanwood, samt Skolenyt fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Kina. Vore Mis-

sionærer i Kina har lovet at skrive flittig for Pacific Herald.

Fortæl dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de Forenede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Kredsmøde.

Kredsmødet for Puget Sound Kreds af den norske Synode holdes den 27. til 29. Januar 1914 i Jons Lutherske Kirke, Pastor Geo. O. Vanes Skole, Bellingham, Wash. Blev ikke at vælge Representanter.

Mødet begynder den 27de Kl. 10 Formiddag.

Presten, Representanter og Gæster, som agter at være tilstede ved Kredsmødet i Pastor Vanes Skole, bør straks melde sig til Pastor Geo. O. Lane, 1464 Iron Street, Bellingham, Wash. Der kan ikke loves Logi til andre, end de, som melder sig betids.

Til Menighederne i Pacific Distrikt.

Ved Synodemødet sidste Sommer fattedes følgende Beslutning (se Synod. Beretn. Side 108) "Synoden opfordrer alle Menigheder til at være rigligere til Synmissionen, og opfordrer Synmissionærerne til at skrive en Appel i vore Kirkeblade." Undertegnede vil saa Lov til at henvende sig til Menighederne i Pacific Distrikt især. Ifjor indbetalte vi kun en Trediedel af det Beløb Samfundet gennem Finanskomiteen had os om. Flere af Menighederne tvedt slet intet. Resultatet blev ogsaa dette at Kassen for Synmissionen kom i en betydelig Underbalance. Naar trænges mer end ifjor, ti sidste Synodemøde oprettet ogsaa Synmissionen i San Francisco. Skal Kassen for Synmissionen komme i en yderligere Gjæld iaar? Dertil er der ingen Grund hvis vi alle gjør det vi formaar. Og denne Mission er jo netop hvad I kjære Menigheder, har ønsket at være med i, nemlig at bringe Evangeliet til dem, som den lokale Menighed har vanskeligt for eller slet ikke kan naa — til dem i Fængslet, de syge især paa Du og County Hospitaerne, de fattige paa Gattiggaarden, at lindre saalangt mulig legemlig Smerte, at tage sig af forsømte eller forældreløse Børn og skaffe dem gode kristelige Hjem, og gjøre hvad gjøres kan for at finde de bortkomne. Blot her i Seattle har vi saadanne Børn ret som det er, og til hver Uge kommer to til fem Numre fra Osten eller især Norge om at opsjøge en Søn, Datter eller Egtemand.

Det Distrikt har, hvad Synmissioner angaar været rigelig betænkt af Samfundet. Af de fem som er oprettet har vi to — Seattle og San Francisco. Og skulde ikke vi paa vor Side gjøre hvad vi kan for at arbejdet kan forstærkes? Derfor kjære Menigheder, naar I nu holder eders Kreds- eller Menigheds- eller Samfundets Kasserer, Rev. S. B. Gustvedt, Decorah, Iowa, det Beløb — eller helst mere — som Samfundet har anmodet eder om.

Eders i Kristo forb.

Olaf Eger.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Guds-tjeneste i Vor Frelseres Kirke, South 3 og 17th Street, Gjemmesje paa Engelsk Kl. 11, Aftenaa Kl. 8 paa Norsk. Søndagsskole og Bibelklasse 9:30 Form. Konfirmandterne møder hver Lørdag Kl. 9:45. Luther Guild møder Lørdag Aften og Concordia møder Lørdag den 22de Januar. Kvindeforeningen møder Lørdag den 22. i Kirkesalen. Mrs. Mathias Johnson og Mrs. John Westgrund er Vertinder.

Kvindeforeningens holdt sit aarlige Møde Lørdag. Mrs. Mathias Johnson valgtes til President, Mrs. O. J. Ordal Viceformand, Mrs. B. L. Kirkbo Sekretær, Mrs. Fred Wæver Kasserer, Mrs. A. M. Colbo, Mrs. Thorbald Johnrud og Pastor O. J. Ordal, Revisorer.

Kvindeforeningen paa Østtiden valgte paa sit Kreds-møde følgende Bestyrelse: Mrs. Caroline Lofte, President, Mrs. Lina Langseth Vice President, Mrs. Walborg Smith Kasserer, Mrs. Gilda Anderson Sekretær, Mrs. Anticline Berg Trustee paa tre Aar, Mrs. Sofie Wyness Kasserer for Kappellet. Følgende nye Medlemmer optoges: Mrs. Christian Anderson, Mrs. Ingeborg, Royne og Mrs. Marit Norman.

Manndag Aften holdt Vor Frelseres Menighed i Tacoma, Wash., sit aarlige Menigheds-møde. En stor Forsamling var tilstede. Af de forskellige Embedsmænds Rapporter fremgik det, at Menigheden paa mange Maader nyder Guds Velsignelse.

Følgende Embedsmænd valgtes: W. L. Kirkbo, gjenvalgt som Viceformand; Thorbald Johnrud, Sekretær; John S. Purloe, gjenvalgt som Kasserer; Peder Larson, gjenvalgt som Finanssekretær; John Holato, gjenvalgt som Trustee paa

tre Aar; Hans Larson, L. R. Skov og O. S. Storaasli, Prestens Medhjælpere; Anton Bang, assisterende Søndagsskole-superintendent; O. T. Wollan, Jerome Johnson, Hjalmar Sæter, Clarence Colbo, Victor Sage, Theodor Larson, Usher; O. J. Ekre og W. O. Oliver, Revisorer. Følgende nye Medlemmer blev optaget i Menigheden: D. S. Neefe og Familie og A. A. Christensen og Familie, Miss Marit Sivland, Sivert Larsen og Familie, O. J. Ekre og Familie, Oscar B. Olson, Elias M. Colbo og Familie, O. T. Wollan, O. S. Lien og Familie, Mathias Johnson og Familie, Lily Gilbertson, Andrew Horn og Familie og Thomas Strøm og Familie, ialt 40 Sjæle. For Jul optoges tre Familier, med disse udgjør det 52 Sjæle, 14 Stemmeberettigede. Gud alene Vren!

M. S. Sæther og L. B. Skov valgtes til Representanter til Kredsmødet i Bellingham.

Syd Tacoma.

Guds-tjeneste Søndag Aften Kl. 7:30. Fredag Aften holder Pastor Bergesen sit interessante Foredrag over og om Norge. Udgang 25c. Søndagsskolelederne frit.

Fredagsaften den 23de møder Ungdomsforeningen i Foramlings-lokalet.

Parkland, Wash.

Lyceums Underholdning forrige Lørdag Aften var særdeles vellykket. Det forholdsvis nylig organiserede Orkester, der tæller 12 Instrumenter og ledes af Professor Drotning, gjorde stor Lykke. Dameskietten under Miss Alfens Ledelse, sang ballert og maatte give et De Capo Nummer. Mr. Eide deklamerede, og Miss Olga Skattebøl spillede en Piano Solo. Et norsk Nætsforhør, hvori Wene Frøise og Fredrik Fosjen spillede hovedrollerne, vakte stor Munterhed. "Hurricane" oplystes af Arthur Reiss. Bladet indeholdt mange gode Stykker, hvoraf flere paa Norsk. Blaupunktet i Programmet var en Tale af Pastor Ernest Bloomquist, den svensk-lutherske Prest i Tacoma. Efterat have udtalt det ønskelige i, at Folk, som stammer fra de tre skandinaviske Lande, og som har saa meget tilfælles, kunde arbejde mere Skulder til Skulder, end hidtil har været Tilfældet i det borgerlige, gif han over til sit Emne. Hans Udgangspunkt var Carlyles sidste Ord: "Give thyself royally." Paa udmarken her de Tilstedeværende, især Ungdommen, paa Hjerte at sætte sig høie Idealer og at opføre af sin Tid og Kraft, ja endog Liv og Blod, om det gjordes fornødent, for at blive dem

tro. Ikke mindst gjaldt det for Ungdommen at gøre sig fortrolig med det højeste Ideal, Jesus Kristus, Taleren, som havde hørt paa en Række Forelæsninger i Filosofi ved Statsuniversitetet i Seattle, fortalte om en Samtale, han havde haft med en af Professorene, hvorved snart kommer tilfode den Mand, som beretter ved de fleste af Statens høiere Skoler. Han spurgte nemlig hin Professor, hvad denne troede om U dødeligheden og Evigheden. Professorens svar var med at spørge: "Har De børn?" "Ja," siger Pastor Bloomquist, "jeg har to." "Jeg har ogsaa to," siger Professorens, "og det er min U dødelighed, min Evighed." "Hvis Børnene saa stikker sig ild," siger Pastor Bloomquist, "hvis de maatte ender som Trag eller Jordenbrudere, er De da tilfreds med en saadan Evighed en saadan U dødelighed?" "Forat være konsekvent saa maatte han vel sige, at han var tilfreds. Men med al sin Filosofi beviste han dog, at han var en Daaer.

.. **Serina Anderson** havde nylig Besøg af sin Moder og Søster.

Vi har nu en hel Uge haft det vakreste Vinterveir. Ingen Sne, ingen Frost.

Mademiet's andet Halvaar begynder den 26de Januar. Der vil da paabegyndes en Række nye Kurser.

Bymissionen.

Modtaget fra følgende:
 Ved Mrs. C. E. Vien fra Binje Missionsforening, Willmar, Minn., Post. R. 3. Underlens Kald \$5.00.
 Mrs. C. E. Vien, Willmar, Minn., personlig \$1.00.
 Ved Mrs. O. W. Storaasli jr. fra Parkland Kvindeforening, Pastor Hartstads Kald, \$5.00.
 Ved Mrs. R. J. Song fra Elias Song, Parkland, Pastor Hartstads Kald, \$5.00.

Hjertelig Tak!

At disse Gaver er \$10.00 brugt til Bibler og Testamenter og for Bøken blev Klæder og Julegødt kjøbt til nogle Suge og Rodlidende.

Julefest.

Ogsaa paa nogle af Byens og Countys Institutioner fik vi iaar istand Julefester. Høst var den som holdtes paa Byens store Læringssanatorium vellykket. Ved denne var der, foruden Patienterne, flere af Byens Børger og andre Besøgende tilstede. Følten blev holdt Søndag efter Jul om Aftenen, og som Lokale tjente et af de store "Wards" i den endnu ufuldførte nye Bygning. Diden blev de Patienter, som ikke selv kunde gaa, hjert eller baret. En Del sad rundt ved Bærgene medens andre saa hjert og her i store Værelse. Programmet bestod af Skriftlæsning og Søn, Sang af Forsamlingen, nogle Nummer af et Musikforp, nogle Violin og Tenor Soloer og tilslut Præsen af Synmissionæren. Dan fortalte de syge at han var kommen for at tale noget, som kunde være til Opmuntring, Trost og Glæde. De troede det saa overmoede meget, thi de saa sjelden andet for sine Dine end Sygdom, Sorg og Død — men han fortalte ogsaa at han ikke vidste af noget mere opmunrende, glædeligt og trøsterigt end det gamle og dog altid nye Julebudskab "eder er idag en Frelser født, som er den Herre Jesus Kristus i Davids Stad." Ud fra disse Ord prøvede han at vise hvorfor netop dette Budskab var saa herligt og hvorledes enhver kunde blive delagtig i Glæden. Efter Præsen uddeltes Testamenter og andre Smaa ting til Patienterne. Mange af de Suge talte for den hyggelige Aften. For fleres Bedrømmende var det maatte den eneste kristelige Julefest de havde overværet siden de forlod Far og Mor. "Siden jeg forlod Hjemmet," sa' en, "har jeg fejret min Jul paa Solsøen og det har jeg joie for nu." Staffels Engel! De er Sandhed Stebber! Jøll Hest er hange for en Læringssog og vil helst holde en saadan paa Jæstland. Selv er de ofte venselske, udfædte, og haad Skandinaverne angaar, har mange, maatte de fleste af dem paa Sanatorierne hos os, sin Slagt i Aften eller i det gamle Land. Naar Herren velsigne de Ord, som sidste Aar blev talt til disse til mange Sjæles Frelse!

Bashou, Wash.

Gudstjeneste i Bashou Kirke Søndag Aften Kl. 8 den 25de Januar.

Trediedag Jul om Aftenen havde Bashou Menigheds Søndagsskole sin Juletræfest. Søndagsskolens Lærere havde arrangeret en hyggelig fest. En den Forsamling var tilstede. Det var alles Mening, at Børnene gjorde sine Sager udmærket. Miss Elina Hansen blev valgt til at bestyre Søndagsskolen i det kommende Aar. Miss Helga Norstrand og E. Moeckstad vil ogsaa iaar hjælpe til med at undervise Børnene.

Min, Wash.

Efter Gudstjenesten den 14de December gik vor hele lille Forsamling hen til Menighedens fremtidige Grøftplads, hvor en liden Dødsdødt

blev jordfæstet ifølge Forældrenes Ønske og Begjæring. Derpaa blev Kirkegården indviet med Guds Ord, Søn og Salme sang i den treenige Guds Navn. Disse Forældres første Barn var den første som var dødt i denne vor Menighed og deres andet skulde blive det første, som blev jordfæstet paa Menighedens fremtidige Kirkegaard. Gud velsigne ogsaa denne ringe Begyndelse i Jesu Navn ved Helligaand.

Der mødes alle Veie
 Ved Gravens bratte Rand,
 Der er vort sidste Veie
 I Stiggers mørke Land,
 Der spæker alle Hænder,
 Der vidner hver en Åraus,
 Der samles Muldens Brender,
 Der salmer Slævets Slans.

Men han, til hvem vi spørde
 Alt bares til vor Daad,
 Forkød vort Samfundshæde
 At sørge uden Daad,
 Hvor til Gud Faders Vre
 Vor Frelser høit opfor,
 Der skal hans Tjener være
 Ved ham, den Herre stor.

Vor næste Gudstjeneste den 8de Februar i Skolehuset 48 Kl. 10.30. Alle er velkommen.

R. P. I.

Panlabe, Wash.

21de December, 4de Søndag i Advent, havde vi vor Gudstjeneste i Guset hos R. S. Tornensis med Præsen, Allergang og Barnedans. Efter havde vi den Glæde at se vore Børn ifølge Fader og Moder hen til Herrens Alterbord. Hjerte unge Ven, tro mig: Dette er den herligste og helligste Vandring i hele din jordiske Tilværelse, at du i barnlig Tro følger Far og Mor til Herrens Navn. Den lille, som blev dødt, heder Linie Maria, Datter af Emil Magi og Mrs. Maria Magi. Fæderne var Mr. og Mrs. J. S. Tornensis, Thomas Rættelæ og Miss Bertha J. Tornensis.

Du vor Sjæl har og bekvist
 Med dit jande Dimmelbrød,
 Klart Dit Ord hos os har loiet,
 Sver en Sjæl sin Pleie ned,
 Tak, o Gud, for høert et Ord,
 Tak for Afgang til Dit Bord,
 Tak for høet ved Daad er bleven
 Dette Aar blandt Dine freven!

Ved denne Gudstjeneste brugte vi tre Sprog. Prædikenen paa Norik og Finlandsk. Radværen fortættedes paa Lappisk og Daaden paa Finlandsk.

Næste Gudstjeneste den 15de Februar i Guset hos J. S. Tornensis. Alle er indbudne.

R. P. I.

Stanwood, Wash.

Ved Næstedsvalget følgende Delegerater til Kredensdet i Wellingham:

Fra Camano, E. Sand og R. Knutson; Supl., Halvor Thompson og G. Melum.

Stanwood, C. Sponheim og John Folden.

Willtown, Geo. Nelson og Ole Paulson; Supl., Rodmus Hall.

Da ingen i Froborn saa sig istand til at reise, bad Menigheden om at Præsen vilde være dens Representant ved dette Møde.

Til Alderdomshjemmet.

Stanwood, Wash., 8. Jan., 1914.
 —Fra John Hals fik vi i Oktober en cor load Gul. Til Jul en Galkin og en Søne. Halvor S. Anderson, Maling til Rod Guset, \$3.20. Svinger, drop sidning. Der Hengle og saa videre til Rodhuset \$6.95. En Dag \$1.50. Tre Stoffer Læng 75c og 12 Pounds Soning. Mrs. Knutson fra Silvana og Mrs. Christoffersen hver en bog Helligmand. John Henry Johnson, fire Dussin Oranges, 2 Bund Balsam. P. O. Morstad to Dussin Oranges. Mr. Logan, Juletræet. Stanwood Water Co. 75c. K. R. Sandvik en bog Verret. O. V. Olsen, Unallud, to Express Trær. Hjertelig Tak.

Oscar Benberg.

Kvitteringer.

Indtrædelsesspenge i Pensionskassen for Formand L. C. Koff fra:

Mr. og Mrs. Ole Hæfeli, Everett, \$2; Mr. G. S. Stravik, Everett, \$5; Mr. P. G. Pederson, Everett, \$1; Mr. E. Magnusen, Everett, \$1; Mr. Ole Halvorson, Everett, \$1; Mr. W. Møner, Everett, \$1; Mr. Edward Engen, Willtown, \$5; Mr. J. P. Varion, Stanwood, \$5.

Totalbeløb nu samlet er \$167. Jeg er vis paa at mange af Pastor Koff's Venner, som endnu ikke har meldet sig vil være med og tilbebringe det fattende Beløb af \$33 og paa Formand Koff' og hans Familles Begne sender jeg herved min hjertelige Tak til de mange glade Givere. Deres hengjæmte Medarbejder

R. A. Wote.

1922 North 45 St., Seattle, Wash.

(Fortf. fra Side 3.)

har en middels Cane til at forbinde sig med Vand. Løst nu engang efter: 1) Derjom Jorden tilfældigvis ligesaa vanskeligt forbandt sig med Vand som Svool, saa vilde Regnmandet kalling flude og over Hvergens. Ivalde op til usædnelige Stenene, men det vilde ikke i tilstrækkelig Grad trænge ned til Trærnes Rødder og Rørlens Røffter. Da vilde Berden snart dø ud. 2) Forbandt derimod Jorden sig ligesaalet med Vandet som Safferet, saa vilde Alt forvandles til Kludder. Der kunde ikke hentes paa nogen Plaining, eller blive nogen frugtbar Væxt. 3) Derjom det ene eller det andet var tilfældet, saa kunde vi ikke engang et eneste Kar be paa Jorden. Du ser, at Alt er saaledes indrettet, at det ikke kunde være benyttet som Maade. Man kunde ikke uden Skade ardue det paa nogen anden Maade. Paa lignende Vis forholder det sig med Vandet. Hovetlig dig, at Vandet var tætlere end det er, da vilde det tage sin Sjævnagtighed, og beholde laadannet Ting i sig, som gjorde det fuldkommen ubrukeligt for os. Var det mindre tætl, saa kunde hverken vi eller vore Skibe flude paa det. Paa lignende Maade vilde det forholde sig, om Luften var tætlere eller mindre, om Løve eller Metal var anderledes, end det er — de vilde være og aldeles utjenlige. Alt hvad vi betragte nøiere, afrober os: Du, o Gud, har ardueet Alt viseligen. Den Bantro her her indek andet end de saaledte Naturlove. Men hvem der har udtraakt og givet disse Love, til og med sæt dem saaledes sammen, at den ene ikke forflytter den anden — det tænker den Bantro ikke paa. Den tænker oberhovedet ikke, men træe blindehen, hvad hans gudsfrøndelige Sjerte og gudsfrøndelige Kæmper foretlig ham.

Si paa videre. I Sydamerika gives der Egne, hvor der aldrig regner. Skulle disse flomme Strøminger uadøvere den Frugtighed, der er Besingelsen for al Frugtbarhed? Nei, der er rigeligt løget for dem. Det høie Andesbjerg løber her, ikke som ellers, i Midten, men næsten lige ved Rødderne af Bøddet. De saaledte Vækselvindende jagt an Snerne her over en Del af Amerika, saa de drage forbi, og der regner det da ikke. Alligevel er der, saage vi, løget for disse Strøg. Thi Andesbjergene ere høiere end Høddene i Nordamerika. Og dette har nu en vigtig Bølge. Støerne komme ikke over disse høie Hjerge. Deaarfog er der næsten bestandig Tordenveir. Hoderne ere saagodt som altid uplysnede. Selen skinner da med saadan Glab

paa Andesbjergenes indøstlige Strøminger, der er 6—12 Mile bred og over 100 Mile lang, at disse af det stedsevarende Regn drøppende Høddene opfylder Luften med dunstformigt Vand, med Løge. Disse Løgeer suøve nu hen over de regnsfattede Egne og vøde Rørlerne med en rigelig Dug. Den Bantro drøger hen over disse, efter den underbare rig-

(Fortf. paa Side 8.)

Et stort Oplag af
FOLKEKALENDER
Og
SYNODALBERETNINGER
kan faaes hos
J. F. VISELL CO.

1321 Pacific Ave. Tacoma, Wa.
Alle Bestillinger ekspederes hurtigst.

Centralia, Wash.

er et Centrum for al Terabane-Trafik i Sydvest Washington. Hætte flere Skulminer og Sagsøller i og i Nærheden af Paen. Frugtbar Land i Omegnen til rimelige Priser. 10,000 Indbyggere. Høist Fremgighed. For nærmere Oplysninger, skriv paa Høist eller Engelt til

Ruffen Real Estate and Investment Co.,
Centralia, Washington

THE MUSICAL DEPARTMENT
OF THE
PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Afsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Afsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organi-

zations during the present year. The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour. The class in singing will furnish material for the choruses. Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE. PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 13 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER. Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Wash. Baskson, H. E., Silvana, Wash. Bergeson, B. E., 1729 W. 16th St., Seattle, Wash. L. Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash. Helgum, H. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 428. Borge, Rev. Olof, 1355 11th Ave. E., Vancouver, B. C.

Borup, P. Cor. A & Pratt St. Carekn. Brevig, T. L., Teller, Alaska. Brelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 7 Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash. Egor, Rev. O., 4928 Wallingford Ave., Seattle. Phone North 2322.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho. Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.

Hugoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Harstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-1-3.

Hellekson, O. C., 510 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johannson, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Larsen, N. Astrup, The Language School, Nanking, China.

Mikkelsen, A., Prof., 796 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Nesto, Th. P., 417-23rd St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4278.

Ottosen, Past. Otto, 714 39th St., Astoria, Oregon.

Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Proux, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.

Proux, O. J. H., 2519 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, I., Bellingham, Wash.

Sandmel, A., 1313 16th Ave., Spokane, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stonhord, M., Box 14, Lawrence, Wa.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Seattle, Wash.

Thorsø, E. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash. Xavier, N. P., Parkland, Wash. White, A. O., Silverton, Oregon.

The Stephen Home. Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Kvænder). Fene, billige Bærelser for Reifende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra Southborne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøker, kristelige Fortællinger og Sangbøker. Ialt uddelt 1,400,000. Vær med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT That is the only way, the best way to do anything. PRINTING UP-TO-DATE Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

Wear FASHION CRAFT CLOTHES Fit, Workmanship and Materials Guaranteed Tailors to Men and Women FASHION CRAFT TAILORS H. O. Haugen, Pres. 708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN GRADUATE OPTICIAN 303 C Street Eyes Examined 23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland Uddannet ved Krænia Universitetet 201-2-5-4 Eitel Bldg. (N. W. Cor. 2nd & Pike) SEATTLE Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8 Privat Telephone Sunset East 4215

Det Norske Emigrant hjem. 45 Whitehall St., New York. Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De' "runners," som udgiver sig for Dampskibelinien Agenter. Men Dampskibelinien Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skræddersyede

Herreklæder,
Overfrakker og
Regnfrakker

Bare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Avlæg os et Besøg og se de gode Klæder vi sælger til denne Pris.

Drammers' Sample Suit House
I. A. Jetland, Bestyrer
1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2393
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2238

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Støt dem som avorterer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. M. Chibberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmør og Dameassistent.

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Berglund Bros.

Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Byen med Flid-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1306 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek

Ole B. Lien. Harry B. Solvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave

Dragt fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle forste Klases
Linier

WISSELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas

**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arnison

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor timer--2 til 4 Efter. Om
Søndagene ifølge Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1518 Realty Bldg.

DR. HUSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours--11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evensngs 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 705
House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

Til Lærerne.

Sædlig Herald vil i den næste Fremtid begynde med en ny længere Fortælling. Maaſte vi kan begynde den i næste Nummer.

Vi vil henvende Lærernes Opmerksomhed paa vor Dummissionar, Pastor Eggers Opfordring til Menighederne. Læs denne Opfordring. Lad den gaa dig til Hjerte. Tog saa fat og gør, hvad du kan for, at Pengene, som trænges, straks kan komme ind. Men det ikke!

(Fortf. fra Side 6.)

lige Vanding blomstrende Egne, og udforsker sig ved Træernes deilige Frugter. Men han spørger ikke efter, hvorfor det kommer, at disse regnsatte Træer blive saa rigtig fornyede med Dug, og tænker ikke paa, at en mere end moderlig Forsorg har ordnet alt saa godt. For ham er det kun et lykkeligt Tilfælde, at Alt er, som det er, og at ikke Alt, hvad der lever paa hine Steder, gaar til grunde.

Lad os se hen til Egypten. Selvfølgelig er der rognen det. Men det gives heller ingen Andesbjerg, der kunne opfange Skyerne. Og alligevel har Egypten været Verdens stormmagasin. Hvorledes gaar det til? Religion siger:

1. Egypten er tilfældigvis fladere end andre Lande, saa det med Letthed kan blive oversvømmet. 2. Sjænen Egypten løber tilfældigvis en Flod, der tilfældigvis er stor nok til at oversvømme Landet i vide Kredse. 3. Det saakaldte Raanbjerg, paa hvilket Nilen har sit Udspring, er tilfældigvis saa højt, at det trækker Skyerne til sig, saa at Floden derfra kan få en Vandmasse stor nok til at dække Landet. 4. Afstanden fra Akasien, hvor Nilen anden Arm (Blauisilen) begynder, til Egypten, er tilfældigvis saa lang, at Træerne ikke altfor pludseligen, og tilfældigvis ikke til nogen uopsættende Tid, blive oversvømmede af Floden; thi 5. Regnen falder tilfældigvis netop paa den rette Aarsstid, og i saa tilstrækkelig Mængde, at Nilens Vandmasse kan blive stor nok. Her er altsaa — en Mængde lykkelige Tilfælde! Hvorfor træffer nu Alt saa heldig sammen? Haa dette Spørgsmaal har den Vantro intet, den Troende derimod det eneste fornuftige Svar: „En evig kærtegnelsesfuld Fader har uopsigteligen forud betænkt Alt og med stor Visdom ordnet Alt.“ Eller, — maaſte Alt sker efter saakaldte Naturlove, uden en Gud, der med Visdom har fastsat dem? Na, saa sig mig: Hvorfor har denne Naturlov frembragt Andene netop der, hvor de tiltrængtes

og ikke tilfældigvis netop der, hvor de ikke behøvedes, i Egypten? Hvorfor har ikke den blinde Naturkraft ordnet det saa ved Jorddannelsen, at Amerikas Dug falder paa Egyptens sandige Marker, og Nilens Oversvømmelser derimod i Amerika? Alt haa om sig med „Tilfældigheder“ er det saanne som slet intet at forklare, men blot sige: Jeg ved og forstaar Intet. Det er nu engang saaledes. Er dette at tænke? Er et saadant Standpunkt et fornuftigt Menneske værdigt? Vi se, at den Vantro, som altid haa om sig med „Tænking“, hører op med at tænke, og den Kristnes „dumme Skulderstro“ er den, som alene tænker fornuftigt. Overalt hvor han ser den almægtige Naturs ham: Der er en almægtig, alvis, algod Skaber!

Vi ville tilfældigvis ind i nogle Enkeltheder af Naturs Gasholdning. Haa omkring i den yndige Planteverden! Af et lidet Træform udvikler sig et stort Træ. Med sine Rødder drager det Røring fra Jægtigheden i Jorden, med Porerne i sine Blade indtager det Luft. Og se! En og den samme Jægtighed af Jorden, en og den samme Luft bliver her til Bort, der til Vind, her til Blod, der til Blødt. Træet ved ikke, hvad det gjør. Det forvandler det samme Stof her saaledes, der anderledes, netop saaledes, som det skal være paa hvert Sted. Prædiker ikke Træet om en alt betænkende Forstand, der har ordnet Alt saa hensigtsmæssigt? Og hvor mærkeligt er ikke Planternes Formerelse. Hvorfor har Rhorskræbet paa hver Side ligesom tovinger? For at ethvert Vindpust kan bære det med sig, og det kan formere sig overalt. Der gives en gul Balsamine. Den har indbandede Frøfapsler. Naar de ere modne, springe de istykker ved Berøring og strø Sæden vidt omkring. Hvem har opfundet denne Soomastine? — Lad os se ind i Dyrerødderne! Hvor kunstfærdigt ere ikke alle disse Taffinder af Dyr byggede! De ere indrettede netop saaledes, som de maatte være, for at de kunne leve i Bondet eller i Vusten eller finde deres Røring paa Jorden. Og hvilke Under frembringer ikke det saakaldte Instinkt? Hien bygger sine Geller nægtigt sekstantede, den ene tæt ved den anden, saa fuldkomment som den bedste Kunstlær. Og dog sender den intet til Udnaaling og Berøring. Fuglene bygge sig de yndeligste Nester, og af hvem har den lært det? Sommerfuglene lægge sine Egg netop paa de Planter, af hvilke Larver, naar den kryber ud, skal hente sin Røring. Sommerfuglen selv spiser ingen Blade, og dog driver Instinktet dem til

altid at lægge Eggene paa den rette

Blade. Bide de da forud, at Larverne komme af Eggene, og at de bryde just denne Føde? Da maa de jo kunne overlægge og have Forstand ligesom vi Mennesker. Men det have de ikke. Goad det driver dem, er det saakaldte Instinkt. Den Vantro er her straks færdig til at raabe: Der har vi jo Forklaringen! Deres Instinkt lærer dem Alt. Og dette mener nu det overflodige Menneske er Forklaring nok. Jeg spørger derimod: Ved du da ogsaa, hvad Ordet „Instinkt“ betyder? Det betyder: Drift, Tilskyndelse. Naar du altsaa triumpherende raaber: Jeg behøver slet ingen Gud for at kunne forklare disse Ting, Instinktet udretter Alt — saa udfør du hermed denne store (!) Visdom: Alt hvad Viene o. s. v. gjør, dertil „tilskyndes“ de af — en „Tilskyndelse“, dertil „drives“ de af — en „Drift!“ Er dette et forklare Sagen? Jeg er jo ligesaa flog som før! Det var jo netop dette, jeg vilde vide, hvorfor denne Drift kommer, der driver dem til at bygge Alt saa nægtigt som en Bygmester, og udvise saamegen Forstand, medens de ingen Forstand have.

Naar du derude i Skoven ser Træet sammenslæde til et Hus, saa siger du: Stormen har ikke lovt dem saa, men et forstandigt Menneskes Raad. Og den, som vilde bestride denne Paastand, vilde du kalde en Nar. Goad er da du, naar du f. Ex. betragter de smukt og geometrisk nægtigt sammenslæde Geller hos Viene og siger: Ja, det er Instinkt, den blinde Drift, der har lært det saaledes sammen. Hvorfor siger du ikke ogsaa her: Der maa være en beregnende Forstand, som haa bagom den blinde Drift hos Viene, som leder dem til at træffe det Rette? Er da du ikke en ligesaa stor Taare?

Endnu et Eksempel! Gjøgen kan blot høre ottende Dag lægge et Egg. Skulde den selv ruge, vilde den formere sig altfor langsomt. Goad gjør den saa? Den lægger sit Egg i en fremmed Rede og bryder sig ikke mere derom. Fuglen, i hvis Rede det fremmede Egg er lagt, kaster det ikke ud, som man skulde tro, men ruger det ud og mader Gjøgeungen saa ivrig, at den er paa veien til at udflyde sine egne. Hvem har nu valgt Fuglene dette? Deres Instinkt? Ja, men hvorfor saa de netop dette Instinkt, denne Drift? Af deres eget Overlæg? De have jo ingen Forstand! Følgelig maa der være en overlægende, omsorgsfuld Forstand, der staar bag dem, og som har indrettet deres Natur saaledes! Hvem maa ikke gjøre denne Slutning, saalandt som han giver tænke? Men den Vantro tænker desværre ikke særdeles me-

get, skjønt han paastaar det, men tværtimod altfor lidet. Naar Naturs Videnskaber viser ham hen til den levende Gud, holder han straks op med at tænke og er alligevel saa uforkammet, at han kalder sig en Voksen, medens han udfælder den Troende, der redelig vedbliver at tænke, og tænker tilbunds, for en Dumrian (Obscurant). Nu — det er en gammel Historie. Naar Drengene ei længer have Besøjer, saa begynde de at skærpe og kaste Steene. Men den, som vil være et fornuftigt Menneske, han tænker og hørper med Grunde.

Endnu Et ville vi tale om. Efter at vi have betragtet Dyrets indre Skuffelse, saa lad os se lidt paa dets Yegens Bygning. Hvor megen Berøring og Forsorg viser sig ikke allerede i Yegemets Erving. Af den Kraft, der ligger i Foden, bereder Blodet den rette Røring for hver af Yegemets Dele. Der affattes Mød, der Fædt, her Kervet, der Ruller, her Haar, der Horn og Hove og Knoller; her dannes af den samme Røring det fine Hår. Hvem viser da Røringkraften dens Veie, hvem giver Yegemet den Evne, at det kan bearbejde det samme Stof her saaledes, der anderledes, efterom det paa hvert Sted tiltrænges? Men den saakaldte Røringkraft siger: Stop! Her er Knoller. Her maa jeg afsætte Knollestof. Der er Kervet. Der maa jeg danne Kervestof. Tværtimod — hvor saa megen Forstandighed viser sig i en Fabrik, maa der da ikke bagom de drivende Hjul staa en forstandig Mand, der har opfundet og sammensat Alt? Er det Naturløse? Vel! men gjør en Doo sig selv? Er det Kræfter? Hvem amiser dem da den rette Vane, saa de bygge op, istedetfor i Blindhed at rive ned? Skulde en blind Naturkraft have bevirket det? En ærlig Mand vender sig med Aktsomt borte fra en saadan Vantro.

Den, som da endnu kan sige: Alt dette er Næsen til derved, at Atomerne tilfældigvis have tiltruffet hinanden saaledes, og sluttet sig saaledes sammen, — saaledes ere disse Love og Ordninger fremkomne, han har da ogsaa være saa ærlig og konsekvent, at han siger: Heller ikke til det Piano, jeg har i mit Hus, heller ikke til Gufet selv behøvedes nogen tænksom Bygmester. Vil han ikke dette, hvorfor fører han da en Daars Tale og siger: Der er ingen Gud? Vi derimod vil drage vor Formist og ikke træde den under Fødder.

Herre, vor Herre, hvor herligt er dit Navn over al Jorden, du som har sat din Pragt paa Himmel!

(Efter Hupprecht.)